

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-5/22 - 1

Υπόθεση C-5/22

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

3 Ιανουαρίου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Consiglio di Stato (Ιταλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

31 Δεκεμβρίου 2021

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα:

Green Network SpA

Καθών και αναιρεσίβλητοι:

SF

YB

Autorità di Regolazione per Energia Reti και Ambiente (ARERA)

[παραλειπόμενα]

Το Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας, Ιταλία),

αποφαινόμενο ως δικαιοδοτικό όργανο (έκτο τμήμα),

εκδίδει την ακόλουθη

ΛΙΑΤΑΞΗ

επί της αναιρέσεως [παραλειπόμενα] που άσκησε η

εταιρία Green Network S.p.A., [παραλειπόμενα]

κατά

των SF και ΥΒ, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν·

και της Arera - Autorità di Regolazione per Energia Reti και Ambiente (ρυθμιστικής αρχής ενέργειας, δικτύων και περιβάλλοντος, Ιταλία, στο εξής: Αρχή), [παραλειπόμενα]

για την αναίρεση

της υπ' αριθ. 1608/2020 απόφασης του Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (διοικητικού πρωτοδικείου περιφέρειας Λομβαρδίας, Ιταλία) με έδρα το Μιλάνο (πρώτο τμήμα) η οποία εκδόθηκε μεταξύ των διαδίκων επί αιτήματος ακυρώσεως της απόφασης της ARERA, της 20ής Ιουνίου 2019, [παραλειπόμενα] σχετικά με την «[ε]πιβολή διοικητικού προστίμου και τη λήψη ρυθμιστικού μέτρου λόγω παραβάσεως των συμβατικών όρων οι οποίοι διέπουν την προμήθεια τελικών πελατών με ηλεκτρική ενέργεια και φυσικό αέριο», και των προηγούμενων, συναφών και/ή συνακόλουθων πράξεων [παραλειπόμενα].

[παραλειπόμενα]

1 Συνοπτική έκθεση του αντικειμένου της διαφοράς της κύριας δίκης και των πραγματικών περιστατικών

1.1 Με την υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως, η εταιρία Green Network S.p.A. ζητεί την αναίρεση της υπ' αριθ. 1608/2020 απόφασης του Tar Lombardia (διοικητικού πρωτοδικείου περιφέρειας Λομβαρδίας) με έδρα το Μιλάνο, με την οποία απορρίφθηκαν οι λόγοι ακυρώσεως τους οποίους είχε προβάλει αρχικώς κατά της απόφασης της Arera, της 20ής Ιουνίου 2019, [παραλειπόμενα] με την οποία της επιβλήθηκε διοικητικό πρόστιμο ύψους 655 000,00 ευρώ, διότι ενημέρωσε τους πελάτες ως προς τους όρους των συμβάσεων κατά τρόπο αντίθετο προς τις κανονιστικές διατάξεις που έχει εκδώσει η Αρχή, καθώς και υποχρέωση επιστροφής ποσών συνολικού ύψους 13 987 495,22 ευρώ, τα οποία οι πελάτες της υποχρεώθηκαν να φέρουν ως «έξοδα διοικητικής διαχείρισης».

1.2 Αντικείμενο της διαδικασίας η οποία κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλόμενης σε πρώτο βαθμό απόφασης ήταν μια αναφορά του Autorité par le Sportello per il consumatore Energia e Ambiente [Γραφείου πληροφόρησης των καταναλωτών για την ενέργεια και το περιβάλλον] προς τα γραφεία της Αρχής [παραλειπόμενα], από την οποία προέκυπτε ότι η Green Network είχε περιλάβει στον λογαριασμό επιβάρυνση υπό την ονομασία «άρθρο 5» για την προσφορά της «Home Energy», χρέωση την οποία οι πελάτες είχαν αμφισβητήσει για τον λόγο ότι την θεώρησαν ασαφή. Από τους μετέπειτα ελέγχους τους οποίους διενήργησαν τα γραφεία της Αρχής προέκυψε ότι η επιβάρυνση δεν επιβλήθηκε μόνον σε σχέση με την ανωτέρω προσφορά: το εν λόγω τέλος προβλεπόταν στο άρθρο 5 (ή σε ορισμένες περιπτώσεις στο άρθρο 4 ή στο άρθρο 7) των γενικών όρων προμήθειας της Green Network τόσο σε σχέση με την ηλεκτρική ενέργεια όσο και το φυσικό αέριο.

Κατά τη ρήτρα αυτή, ειδικότερα, «τα έξοδα διοικητικής διαχείρισης δεν περιλαμβάνονται στα τέλη που προβλέπονται για την προμήθεια, ο δε πάροχος έχει τη δυνατότητα να επιβάλλει στον πελάτη επιβάρυνση η οποία δεν υπερβαίνει τα πέντε ευρώ μηνιαίως [ή τα δέκα ευρώ σε άλλες συμβάσεις] για κάθε σημείο παροχής».

1.3 Μετά το πέρας της έρευνας και της τελικής ακρόασης της εταιρίας, [παραλειπόμενα] η Αρχή επέβαλε την ανωτέρω κύρωση στην προσφεύγουσα λόγω του παράνομου τρόπου με τον οποίο ορίζεται η επιβάρυνση σχετικά με τα έξοδα διοικητικής διαχείρισης στους γενικούς συμβατικούς όρους, λόγω παράλειψης σχετικής αναγραφής της επιβάρυνσης στο δελτίο συγκρισιμότητας και στο σύστημα αναζήτησης προσφορών, καθώς και λόγω της επακόλουθης παράνομης χρέωσης στους τελικούς πελάτες, κατά παράβαση των διατάξεων του κώδικα εμπορικής δεοντολογίας και των άρθρων 8 και 11 της κανονιστικής πράξης περί αναζήτησης προσφορών. Επιπλέον, με την ανωτέρω απόφαση, η Αρχή υποχρέωσε την Green Network να επιστρέψει στους πελάτες της τους οποίους προμηθεύει με ηλεκτρική ενέργεια και φυσικό αέριο συνολικό ποσό ύψους 13 987 495,22 ευρώ.

Οι δύο προσφυγές οι οποίες ασκήθηκαν ενώπιον του Tribunale amministrativo di primo grado [πρωτοβάθμιου διοικητικού πρωτοδικείου] απορρίφθηκαν.

1.4 [παραλειπόμενα] [H] αναιρεσιδούσα προέβαλε τους ακόλουθους λόγους αναιρέσεως:

- η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη, καθόσον έκρινε νόμιμη την κύρωση που επιβλήθηκε λόγω της φερόμενης μη ορθής συμπλήρωσης του δελτίου συγκρισιμότητας και της συνακόλουθης παράβασης του κώδικα εμπορικής δεοντολογίας·
- η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη, καθόσον έκρινε νόμιμη την κύρωση που επιβλήθηκε λόγω της φερόμενης παράβασης των διατάξεων της κανονιστικής πράξης περί αναζήτησης προσφορών·
- η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη, καθόσον έκρινε νόμιμη την κύρωση που επιβλήθηκε για τον λόγο ότι η επιβάρυνση βάσει του άρθρου 5 φαίνεται να είναι η ίδια με την επιβάρυνση PCV (τιμή εμπορίας και πώλησης της ενέργειας) και την επιβάρυνση QVD (εμπορία και λιανική πώληση φυσικού αερίου) και να οδηγεί σε διπλή επιβολή των εν λόγω επιβαρύνσεων·
- η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη, καθόσον έκρινε νόμιμη την αυστηρή κύρωση που επιβλήθηκε λαμβανομένης υπόψη της προβαλλόμενης σοβαρότητας των παραβάσεων και της προσωπικότητας του αντιπροσώπου και δεδομένων των ενεργειών του·
- η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη, καθόσον διαπιστώνει ότι η απόφαση της Αρχής είναι νόμιμη, στο μέτρο που αναγνώρισε την αρμοδιότητα

της ίδιας της Αρχής να υποχρεώσει την Green Network να επιστρέψει ποσά σε τρίτους, ενώ τα σχετικά ερωτήματα έχουν υποβληθεί μέσω προδικαστικής παραπομπής ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ).

Η Αρχή [παραλειπόμενα] ζήτησε την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως· άσκησε επίσης αντίθετη αναίρεση κατά του μέρους I.2 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης λόγω παράβασης του άρθρου 2, παράγραφος 12, στοιχείο h και l, του νόμου 481/1995 [παραλειπόμενα] [καθώς και άλλων διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας] και των οδηγιών 2009/72/EK, 2009/73/EK και (ΕΕ) 2019/944.

[παραλειπόμενα] **[διαδικασία]**

1.5 Με την υπ' αριθ. 8717 μη οριστική απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2021, ο δικάζων σχηματισμός απέρριψε τους λόγους αναιρέσεως που προβλήθηκαν σχετικά με την επιβολή διοικητικού προστίμου ύψους 655 000,00 ευρώ.

Με την παρούσα διάταξη υποβάλλεται αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στο ΔΕΕ, όπως διατυπώνεται στην εν λόγω μη οριστική απόφαση, όσον αφορά τα ζητήματα που ανακύπτουν από τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, σχετικά με τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης της Αρχής, στο μέτρο που αυτή διέταξε και την επιστροφή ποσών συνολικού ύψους 13 987 495,22 ευρώ, τα οποία οι πελάτες υποχρεώθηκαν να φέρουν ως «έξοδα διοικητικής διαχείρισης».

2 Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

[παραλειπόμενα] **[υπόμνηση της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με την υποχρέωση προδικαστικής παραπομπής]**

2.2 Πρώτον, στην υπό κρίση υπόθεση, το ζήτημα είναι εκ πρώτης όψεως λυσιτελές, δεδομένου ότι ο λόγος αναιρέσεως βάλλει ευθέως, υπό το πρίσμα της ευρωπαϊκής νομοθεσίας της οποίας γίνεται επίκληση, κατά της αρμοδιότητας που ασκείται με την επιβολή της υποχρέωσης επιστροφής του ποσού το οποίο αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση.

Δεύτερον, οι προβαλλόμενες από την αναιρεσείουσα διατάξεις δεν φαίνεται να έχουν ήδη ερμηνευθεί από το Δικαστήριο όσον αφορά τον νομότυπο χαρακτήρα κανονιστικής αρμοδιότητας, όπως της επίμαχης.

Τρίτον, δεν είναι προφανές, είτε υπό τη μία έννοια είτε υπό την άλλη, ποια είναι η ορθή ερμηνεία τόσο λόγω του γενικού χαρακτήρα των επιχειρημάτων τα οποία προβάλλει η υπεράσπιση του Δημοσίου προς στήριξη της ύπαρξης της αμφισβητούμενης αρμοδιότητας, όσο και λόγω του ασυνήθους χαρακτήρα της, όπως περιγράφηκε από την αναιρεσίβλητη Αρχή.

3 Το δίκαιο της Ένωσης

3.1 Σε γενικές γραμμές, όσον αφορά τις σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, η πλέον σχετική νομοθεσία είναι αυτή η οποία διέπει την προστασία των

καταναλωτών, με στόχο τη βελτίωση και την ολοκλήρωση ανταγωνιστικών αγορών ηλεκτρικής ενεργείας, και η οποία προέβλεπε τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των ρυθμιστικών αρχών στις απελευθερωμένες υπηρεσίες, ιδίως υπό το πρίσμα του άρθρου 37 της οδηγίας 2009/72/EK, της 13ης Ιουλίου 2009.

Ειδικότερα, σχετικό είναι το άρθρο 37, παράγραφος 1, στοιχείο θ', της εν λόγω οδηγίας, το οποίο προβλέπει την αρμοδιότητα της ρυθμιστικής αρχής «να παρακολουθεί το επίπεδο διαφάνειας, συμπεριλαμβανομένων των τιμών χονδρικής, και να διασφαλίζει τη συμμόρφωση των επιχειρήσεων ηλεκτρικής ενεργείας προς τις υποχρεώσεις περί διαφάνειας», και το άρθρο 37, παράγραφος 1, στοιχείο ιδ', της εν λόγω οδηγίας, το οποίο προβλέπει την αρμοδιότητα της ρυθμιστικής αρχής να «βοηθά ώστε να εξασφαλίζεται, σε συνεργασία με άλλες εμπλεκόμενες αρχές, ότι τα μέτρα προστασίας των καταναλωτών, συμπεριλαμβανομένων όσων εκτίθενται στο παράρτημα I, είναι αποτελεσματικά και εφαρμόζονται». Το εν λόγω παράρτημα I αναγνωρίζει ότι οι πελάτες έχουν το δικαίωμα να συνάπτουν σύμβαση με τον φορέα παροχής υπηρεσιών ηλεκτρικής ενέργειας, στην οποία καθορίζονται, μεταξύ άλλων, «οι αποζημιώσεις και οι διακανονισμοί επιστροφών που εφαρμόζονται σε περίπτωση αθέτησης της σύμβασης όσον αφορά το επίπεδο ποιότητας της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένης της εσφαλμένης ή καθυστερημένης χρέωσης».

Σχετικό είναι και το άρθρο 37, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής, το οποίο ορίζει ότι «[τ]α κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ανατίθενται στις ρυθμιστικές αρχές οι αρμοδιότητες που τους παρέχουν τη δυνατότητα να εκτελούν ταχέως και αποτελεσματικά τα καθήκοντα που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 3 και 6. Για τον σκοπό αυτό, οι ρυθμιστικές αρχές διαθέτουν τουλάχιστον τις ακόλουθες αρμοδιότητες: [...] δ) να επιβάλλουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις σε επιχειρήσεις ηλεκτρικής ενεργείας οι οποίες δεν συμμορφώνονται προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν από την παρούσα οδηγία ή προς τυχόν σχετικές, νομικά δεσμευτικές αποφάσεις των ρυθμιστικών αρχών ή του Οργανισμού ή να προτείνουν σε αρμόδιο δικαστήριο να επιβάλλει τις εν λόγω κυρώσεις. Στις αρμοδιότητες αυτές περιλαμβάνεται η επιβολή ή η πρόταση επιβολής κυρώσεων ύψους έως 10 % του ετήσιου κύκλου εργασιών του διαχειριστή συστήματος μεταφοράς στο διαχειριστή συστήματος μεταφοράς ή έως 10 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της κάθετα ολοκληρωμένης επιχείρησης στην κάθετα ολοκληρωμένη επιχείρηση, ανάλογα με την περίπτωση, για τη μη συμμόρφωση προς τις αντίστοιχες υποχρεώσεις που υπέχουν από την παρούσα οδηγία».

4 Το εθνικό δίκαιο

4.1 Όσον αφορά το περιεχόμενο των εθνικών διατάξεων που θέτουν σε εφαρμογή την εν λόγω ευρωπαϊκή νομοθεσία και είναι κρίσιμες στην υπό κρίση υπόθεση, η κανονιστική αρμοδιότητα προβλέπεται από την εφαρμοζόμενη από την Αρχή νομοθεσία και δη από το άρθρο 2, παράγραφος 20, στοιχείο d, του νόμου 481/1995, όπως τονίζεται στην ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση περί επιβολής της υποχρέωσης επιστροφής, το οποίο έχει ως εξής: «d) να υποχρεώνει τον πάροχο της υπηρεσίας να παύσει συμπεριφορές οι οποίες προσβάλλουν τα

δικαιώματα των χρηστών, επιβάλλοντας, σύμφωνα με την παράγραφο 12, στοιχείο g, υποχρέωση καταβολής αποζημιώσεως».

Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 12, στοιχείο g, του νόμου 481/1995, στην Αρχή ανατίθενται τα ακόλουθα καθήκοντα: «g) να ελέγχει την εκτέλεση των υπηρεσιών, διαθέτοντας εξουσίες εποπτείας, πρόσβασης, απόκτησης εγγράφων και χρήσιμων πληροφοριών, και να καθορίζει τις περιπτώσεις αυτόματης καταβολής αποζημιώσεως στον χρήστη από τον πάροχο της υπηρεσίας, όταν ο εν λόγω πάροχος δεν τηρεί τους συμβατικούς όρους ή παρέχει την υπηρεσία σε ποιοτικά επίπεδα κατώτερα από εκείνα που καθορίζονται στην κανονιστική πράξη περί υπηρεσιών σύμφωνα με την παράγραφο 37, στη σύμβαση για το πρόγραμμα ή κατά την έννοια του στοιχείου h».

Κατ' εφαρμογήν της εν λόγω νομοθεσίας, η Αρχή, αφού επέβαλε κυρώσεις για τη μνημονευόμενη στην έκθεση των πραγματικών περιστατικών συμβατική ρήτρα, διέταξε να επιστραφούν τα ποσά με τα οποία είχαν επιβαρυνθεί οι πελάτες δυνάμει της εν λόγω ρήτρας.

5 *Σχετικές αρχές και συμμόρφωση της κανονιστικής αρμοδιότητας την οποία ασκεί η Αρχή προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

Αφού προσδιορίστηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο τα στοιχεία αναφοράς της υπό κρίση υπόθεσης, πρέπει να υπομνησθούν οι αρχές που ισχύουν δυνάμει της ευρωπαϊκής νομοθεσίας της οποίας γίνεται επίκληση.

Εν γένει, η οδηγία 2009/72 σκοπεί, ουσιαστικά, στην καθιέρωση μιας ανοικτής και ανταγωνιστικής εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, η οποία παρέχει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να επιλέγουν ελεύθερα τους προμηθευτές τους και στους τελευταίους τη δυνατότητα να προμηθεύουν ελεύθερα τους πελάτες τους, στη δημιουργία ισότιμων όρων ανταγωνισμού στην εν λόγω αγορά, στη διασφάλιση της ασφάλειας του εφοδιασμού με ηλεκτρική ενέργεια και στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Προς επίτευξη των ως άνω σκοπών, η εν λόγω οδηγία παρέχει στην εθνική ρυθμιστική αρχή ευρείες προνομίες στον τομέα της ρυθμίσεως και της εποπτείας της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας [πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουνίου 2020, Prezident Slovenskej republiky (C-378/19, EU:C:2020:462)].

Όσον αφορά ειδικότερα την επίμαχη διάταξη, κρίθηκε ότι το άρθρο 37 της οδηγίας 2009/72/EK δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να αναθέτουν, κατ' ανάγκην, στη ρυθμιστική αρχή της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και την αρμοδιότητα επιλύσεως των διαφορών μεταξύ των οικιακών πελατών και των διαχειριστών δικτύων μεταφοράς ή διανομής ενέργειας. Βάσει της οδηγίας, τα κράτη μέλη δύνανται να αναθέτουν την αρμοδιότητα εξωδικαστικής επιλύσεως των διαφορών μεταξύ οικιακών πελατών και επιχειρήσεων ηλεκτρικής ενέργειας σε αρχή διαφορετική από τη ρυθμιστική, εφόσον η οριζόμενη αρχή είναι ανεξάρτητη και ασκεί την αρμοδιότητα αυτή θέτοντας σε εφαρμογή ταχείες, αποτελεσματικές, διαφανείς, απλές και σχετικώς ανέξοδες διαδικασίες εξετάσεως

των καταγγελιών, οι οποίες καθιστούν δυνατή τη δίκαιη και ταχεία επίλυση των διαφορών [βλ. απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2020, Energiavirasto (C-578/18, EU:C:2020:35)].

Κατά την άποψη της αναιρεσείουσας, στον βαθμό που η εφαρμοσθείσα εθνική νομοθεσία έχει την έννοια ότι επιτρέπει την επιβολή υποχρέωσης επιστροφής ποσών που καταβλήθηκαν στο πλαίσιο ιδιωτικών συμβατικών σχέσεων, είναι αντίθετη προς την ευρωπαϊκή νομοθεσία, η οποία αποκλείει παρόμοια επέκταση της αρμοδιότητας που έχει ανατεθεί στη ρυθμιστική αρχή.

- 6 Επομένως, για όλους τους προεκτεθέντες λόγους, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι τα ζητήματα που ανέκυψαν είναι ικανά να δικαιολογήσουν την υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στο ΔΕΕ και υποβάλει τα ακόλουθα ερωτήματα:

«α) Έχουν οι ρυθμίσεις της οδηγίας 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, [σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54] και ιδίως το άρθρο 37, παράγραφοι 1 και 4, που καθορίζουν τις αρμοδιότητες των ρυθμιστικών αρχών, καθώς και το παράρτημα I της οδηγίας αυτής, την έννοια ότι καλύπτουν και την κανονιστική αρμοδιότητα την οποία ασκεί η ρυθμιστική αρχή της ιταλικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας (ARERA) έναντι των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, επιβάλλοντας στις τελευταίες την υποχρέωση επιστροφής στους πελάτες, συμπεριλαμβανομένων των πρώην και των αφερέγγυων πελατών, ποσού που αντιστοιχεί σε οικονομική αντιπαροχή καταβληθείσα από τους τελευταίους για την κάλυψη εξόδων διοικητικής διαχείρισης, βάσει συμβατικής ρήτρας την οποία θέσπισε η ίδια η Αρχή;

β) Έχουν οι ρυθμίσεις της οδηγίας 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, [σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54] και ιδίως το άρθρο 37, παράγραφοι 1 και 4, που καθορίζουν τις αρμοδιότητες των ρυθμιστικών αρχών, καθώς και το παράρτημα I της οδηγίας αυτής, την έννοια ότι, η αποζημίωση και οι όροι επιστροφής που εφαρμόζονται για τους πελάτες της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας περιλαμβάνουν, στην περίπτωση κατά την οποία ο φορέας της αγοράς δεν τηρεί το προβλεπόμενο επίπεδο ποιότητας της υπηρεσίας, και την επιστροφή οικονομικής αντιπαροχής καταβληθείσας από τους πελάτες της, η οποία προβλέπεται ρητώς από συμβατική ρήτρα της υπογραφείσας και συνομολογηθείσας σύμβασης και η οποία είναι μεν πλήρως ανεξάρτητη της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας αυτής καθαυτήν, προβλέπεται εντούτοις για την κάλυψη των εξόδων διοικητικής διαχείρισης του φορέα της αγοράς;»

[παραλειπόμενα] αναστέλλεται η υπό κρίση διαδικασία [παραλειπόμενα]
[διαδικασία]

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Το Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας), αποφαινόμενο ως δικαιοδοτικό όργανο (έκτο τμήμα), διατάσσει, μη αποφαινόμενο οριστικά, τη διαβίβαση των εγγράφων στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με επιμέλεια της Γραμματείας, δυνάμει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης [παραλειπόμενα].

Αποφασίστηκε στη Ρώμη [παραλειπόμενα] στις 16 Δεκεμβρίου 2021 [παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ